

[Sønderup.]

Tiden—og har Mod til at træde op mod den Opfattelse, som hans Parti beklageligvis gør gældende i denne Henseende. Vi mener, som sagt, at den foreliggende Opgave kan løses ad naturlig Vej uden at det i fjerneste Maade skulde være nødvendigt at skride til en saa rigoristisk Bestemmelse, som Ekspropriationsbestemmelsen maa anses for at være.

Oluf Pedersen: Naar man hører det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen tale om dette Lovforslag, skulde man tro, at det var et af de Radikales store Programpunkter, der her stod foran sin Realisation. Det virkelige Forhold er, at med Hensyn til Ekspropriation har de Radikale altid været delte; der har været mange, der har indtaget det samme Standpunkt, som Partiets politiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Steen, her indtog. Jeg nævner, at en Mand som Forstander Jakob E. Lange har været Modstander af Ekspropriationsbestemmelser, vel nok den kyndigste Mand, man har inden for Det radikale Venstre med Hensyn til Husmændenes Forhold. Han har været imod, medens det derimod har været de forholdsvis mindre kyndige, som har leget med Ekspropriationsbestemmelserne.

Men nu faar man altsaa dette gennemført, og det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen er saa glad derved. Jeg spørger det ærede Medlem, Formand for Husmandsorganisationerne: Er han tilfreds dermed? Er det da ikke Mening — naar man ser paa den hele Agitation, han selv har været med i, og som har ført ham ind paa Rigsdagen og gjort ham til den store Mand, han er —, er det ikke Mening, at det Grundskyldskrav, som har bragt ham frem, skal gennemføres i praktisk Lovgivning? Og hvis det er Mening, hvorfor tøver man saa? Hvorfor kommer man saa med alle disse Narrestreger først i Stedet for at gaa ind i en virkelig social Lovgivning paa Linie med, hvad Jakob E. Lange har krævet, paa Linie med, hvad der har været radikal Politik op gennem Aarene?

Jeg spørger: Hvad tøver man efter? Hvorfor kommer det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen ikke med sit Grundskyldskrav? Det vilde være naturligt, om han gjorde det. Jeg har set, at det ærede Medlem rejser rundt i Landet og opfordrer Husmændene til at kræve Grundskylden gennemført, til at rejse Kravet over for ham selv. Men jeg synes, det var naturligere, om det ærede Medlem i Stedet for at rejse ud til Husmændene og sige, at de skal kræve Grundskyld, saa selv krævede det her, viste

sig som en Mand, der forlangte at faa de Krav, han er gaaet ind for, gennemført i praktisk Lovgivning.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich spurgte, hvilke daarlige Raad de Konservative har givet Regeringen. Nu er jeg klar over, at naar det ærede Medlem Hr. Ulrich spørger saaledes, saa er det, fordi han næppe selv har fattet, at de Raad, han har givet, er ringe. Han er selvfølgelig ikke klar over, at Prisforfalskning er noget, der baade er en Krænkelse af Retsbegreberne, og noget, som er til Skade for Befolkningen, han er selvfølgelig ikke klar over, at det er galt, naar man kræver Toldbeskyttelse og alt, hvad dertil hører, naar man fra konservativ Side kræver, at der skal skaffes stadig flere falske Værdier frem, som det arbejdende Folk skal forrente. Men det er de Krav, man har rejst, og dem har man desværre faaet opfyldt, saadan at Byrden for den arbejdende Befolkning er vokset fra Aar til Aar. Det er de daarlige Raad, de Konservative har givet, og det er i og for sig beklageligt, at der er Medlemmer, som ikke selv er i Stand til at se, hvor slette de er, ikke selv er i Stand til at se, at det i Virkeligheden drejer sig om Særinteresser for visse Storindustrier, Særinteresser for visse store Jorddrotter. Det har været Regeringens Fejl, at den har fulgt disse daarlige Raad, til Gavn for visse Særinteresser, og jeg haaber, at det nu snart vil være sket i saa stor Udstrækning, at Regeringen erkender sin Fejl og gaar over til en ny og bedre Politik.

N. P. Andreasen: Det ærede Medlem Hr. Sønderup udtalte, at man maatte respektere det ærede Medlem Hr. Steens Stilling, saadan som han har udtrykt den her. Inden for Det radikale Venstre har vi hele Tiden været klar over, at det ærede Medlem Hr. Steens Stilling til Ekspropriation var en anden end den, vi andre har, det er kommet frem den ene Gang efter den anden, naar vi har drøftet disse Spørgsmaal her i Tinget, saa deri er der intet overraskende.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby sagde, at man skulde ikke bruge dette Mittel, uden at den strenge Nødvendighed krævede det. Nej, men jeg udtalte ogsaa ved Sagens første Behandling netop med Hensyn til dette Spørgsmaal, at naar man først lader Ekspropriationsbestemmelsen træde i Kraft i 1939, er Mening dermed den, at man først vil forsøge med alle de andre Midler, Loven indeholder, at løse dette Spørgsmaal og ikke vil gaa til Ekspropriation, medmindre det er tvingende nødvendigt. Og selv det ærede Medlem Hr.